

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **B.M.B, spol. s r. o., H. D“A.,** Devínska Kobila, X., IČO: X., **o schválení konečnej správy**, na odvolanie konkurzného veriteľa: S., a. s., C., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 01. 2011, č. k. 1K/115/1997-214, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 01. 2011, č. k. 1K/115/1997-214 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením 19. 01. 2011, č. k. 1K/115/1997-214 Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovanie odmeny a výdavkov zo dňa 12. 08. 2010, doručenú súdu dňa 25. 08.2 010, v znení úpravy konečnej správy vyplývajúcej zo zápisnice z prejednávania zo dňa 19. 01. 2011 schválil a námietky namietajúceho veriteľa vo zvyšku zamietol.

V odôvodnení uviedol, že podaním zo dňa 25. 08. 2010, predložil správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov zo dňa 12. 08. 2010. Súd preskúmal uvedenú konečnú správu a upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov prostredníctvom Obchodného vestníka č. 194B/2010 zo dňa 08. 10. 2010. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 11. 10. 2010. Proti konečnej správe podal v zákonnej lehote (26. 10. 2010) námietky veriteľ S., a. s., Bratislava. Obsahom námietok veriteľa okrem iného bolo:

1/ bol nesúhlas so spôsobom výpočtu odmeny správcu kedy, podľa namietateľa, správca

konkurznej podstaty nesprávne určil základ pre výpočet svojej odmeny. V zmysle ustanovenia § 6 písm. a) vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len "vykonávacia vyhláška") základ pre výpočet odmeny tvoria dve zložky, a to:

- suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a
- suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorou sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažovaním konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstaty.

Správca konkurznej podstaty do sumy získanej inou činnosťou zahrnul aj výťažok exekučného konania vedeného na majetok úpadcu vo výške 8 599,92 eur. Výťažky exekučných konaní nemožno v žiadnom prípade považovať za príjmy získané pri výkone funkcie správcu iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, hoci sa po vyhlásení konkurzu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. e) zákona FZ ČaSFR č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov I ďalej len "ZKV" I, stávajú súčasťou konkurznej podstaty. Namietajúci veriteľ zastával názor, že na tieto príjmy by sa mal vzťahovať režim hotovosti pokladne konkurznej podstaty a mali by tvoriť súčasť sumy určenej pre uspokojenia veriteľov. Predmetné príjmy je exekútor povinný vydať správcovi konkurznej podstaty. Táto povinnosť vyplýva exekútorovi priamo zo zákona. Navyše odmena exekútora za predaj majetku v rámci exekúcie je zo zákona pohľadávkou proti podstate, a pokiaľ by uvedenú sumu zaťažoval svojou odmenou aj správca konkurznej podstaty, malo by to za následok znevýhodnenie konkurzných veriteľov. Vzhľadom na vyššie uvedené mal namietajúci veriteľ za to, že prvú zložku základu pre výpočet odmeny v danom prípade predstavuje suma, ktorá bola získaná speňažením konkurznej podstaty, t. j. suma vo výške 1 035,65 eur. Druhú zložku základu pre výpočet odmeny predstavuje suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu: 10,95 eur (úroky) - 49,95 eur (bankové poplatky) = 0 eur. Podľa namietajúceho veriteľa by základom pre výpočet odmeny mala byť celková suma 1 035,65 eur, teda odmena správcu konkurznej podstaty by správne mala predstavovať suma 829,84 eur a nie suma uvedená správcom v konečnej správe.

2/ nesprávnosť výpočtu súdneho poplatku. V zmysle Položky 5, písm. a) časti 1. Sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov sa za konkurzné konanie, podľa zákona č. 328/1991 Zb., v znení neskorších predpisov, platí 1,2 % zo speňaženej sumy z podstaty, najviac 1 991,50 eur. Nakoľko

v tomto konkurznom konaní bol výťažok zo speňaženia podstaty len vo výške 1 035,65 eur, má byť súdny poplatok v súlade s vyššie uvedeným ustanovením správne vypočítaný vo výške 12,42 eur.

K uvedeným námietkam sa správca vyjadril tak, že

1/ po prepočítaní svojej odmeny, bez zahrnutia speňaženej nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. 115 vykonaného súdnym exekútorom, do svojej odmeny uviedol, že potom jeho odmena predstavuje sumu 829,84 eur a následne bude veriteľ S., a. s., Bratislava uspokojená, ako veriteľ 2. triedy, nie v sume 3 107,83 eur, ale sumou 3 897,99 eur.

2/ súdny poplatok by sa mal vypočítať z celého majetku konkurznej podstaty a jeho speňaženia bez ohľadu na to, či sa nejaká jeho časť započítava do základu pre určenie odmeny správcu alebo nie, a preto ponechal výpočet z pôvodne určeného základu a nie zo základu 1 035,35 eur, ako navrhol namietajúci veriteľ.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, všetky nezaplatené pohľadávky proti podstate, pohľadávky I., II. a III. triedy, pričom medzi pohľadávkami II. triedy uviedol, aj pohľadávky veriteľa S., a. s. vo výške 770 971,42 eur a to, že na jej uspokojenie ostáva suma 3 107,83 eur, a že na uspokojenie jej zvyšku neostali žiadne finančné prostriedky.

K odmene správcu uviedol, že za vedenie konkurzného konania správcom prináleží odmena v zmysle § 7 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., podľa sumy, ktorá sa v konkurze získala speňažením konkurznej podstaty, t. j. 8 588,98 eur, keďže doposiaľ správcom nebola poskytnutá ani časť odmeny náleží im odmena vo výške 1 620 eur vo vyššie uvedenom pomere.

K námietkam súd prvého stupňa uviedol, že vychádzajú z uvedeného, s poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako i to, že ich namietajúci veriteľ následne nekorigoval, považoval súd za potrebné námietky, ako nedôvodné, zamietnuť.

Proti uvedenému rozhodnutiu sa odvolal konkurzný veriteľ S. a. s. a žiadal, napadnuté rozhodnutie zrušiť a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konania. Nesprávnosť napadnutého uznesenia vidí v tom, že v odôvodnení nie je uvedené z akých dôvodov súd aj napriek tomu, že SKP konečnú správu v časti výpočtu odmeny upravil v súlade s námietkami veriteľa zamietol tieto námietky a priznal pôvodnú výšku odmeny.

Zároveň namietal, že súdny poplatok sa má vypočítať z celého majetku konkurznej podstaty a jeho speňaženia bez ohľadu na to, či sa nejaká jeho časť započítava do základu pre určenie odmeny alebo nie. Nakoľko v tomto konkurznom konaní bol výťažok zo speňaženia podstaty len vo výške 1035,65 eur, má byť súdny poplatok vypočítaný vo výške 12,42 eur. Speňažením treba rozumieť činnosť, ktorá vedie k premene nepeňažného majetku úpadcu na všeobecný peňažný ekvivalent. Ak v rámci exekúcie došlo k speňaženiu majetku exekútorom, a nie správcom, majetok bol v peňažnej forme a teda jeho speňažovanie neprichádzalo do úvahy. Speňažený majetok na základe exekúcie už nepatrí úpadcovi, preto nemohol patriť do podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v čase začatia konania, ak zákon nemá osobitné ustanovenia, použijú sa pre konkurz a vyrovnanie ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Ustanovenie § 157 O. s. p. určuje obsahové náležitosti rozhodnutia a ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Súd teda pri odôvodňovaní rozhodnutia musí postupovať spôsobom záväzne určeným v § 157 ods. 2 O. s. p. a ak daným spôsobom nepostupuje, dochádza k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Pokiaľ súd v odôvodnení rozhodnutia neuvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a kýmí úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, nemôže odvolací súd posúdiť vecnú správnosť rozhodnutia a takého rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

V preskúvanom rozhodnutí chýbajú vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd prvého stupňa pri rozhodovaní naplniť, pretože nestačí vysloviť právny názor bez toho, aby bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené prečo a na základe akých skutočností k svojmu názoru dospel. Tieto náležitosti napadnutému rozhodnutiu v odôvodnení nesporne chýbajú,

pretože sa riadne nevysporiadal s námietkami veriteľa týkajúcich sa výpočtu súdneho poplatku, tak, že sa vlastne skutočnosti prečo námietky veriteľa v tejto časti zamietol vôbec nevenoval.

Veriteľ taktiež vo svojich námietkach poukazoval na nesprávny výpočet odmeny správcu, na čo súd uložil správcovi aby prepracoval vyčíslenie svojej odmeny tak, aby nepovažoval speňaženie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 115, ktoré vykonal súdny exekútor JUDr. Šupová do základu pre výpočet odmeny. Na to správca na pojednávaní zo dňa 19. 01. 2011 uviedol, že po takejto úprave jeho odmena činí 829,84 eur a následne bude veriteľ S. a.s. uspokojená ako veriteľ 2. triedy nie v sume 3 107,83 eur ale v sume 3 897,99 eur. Aj keď prvostupňový súd vo výroku napadnutého rozhodnutia uvádza, že schvaľuje konečnú správu, v znení úpravy konečnej správy vyplývajúcej zo zápisnice z prejednávania zo dňa 19. 01. 2011, v odôvodnení už uvádza, že odmena správcu je vo výške 1 620 eur (teda vo výške, pred úpravou vykonanou správcom) a na uspokojenie pohľadávky veriteľa 2. triedy Slovenskej konsolidačnej ostáva suma 3 107,83 eur. Súd prvého stupňa pritom v odôvodnení neuvádza, prečo nakoniec námietkam veriteľa ani v tejto časti nevyhovel. Napadnuté rozhodnutie je preto aj v tejto časti odôvodnenia nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková